

са приготвили, подушили нѣщо си. Тѣкмо хора стрѣлятъ не отъ распаленность, като не желаятъ да прѣдизвѣстятъ противникътъ съ огнь, а са велушвахъ и още безъ да си прѣсметнатъ, кѣдъ и защо провождатъ тѣ своитѣ молнии.

— Вижда са, че нашитѣ сж са приближили вече близо.

— Не са вижда.... Отпрѣдъ сива неясна мъгла....

— О, Господи! зачува са отзадъ въздишанието на нѣкого си.

Гърмежитѣ все още въ прѣкъсване.

— Ребята, за мной! отъ единиятъ край до другиятъ металически звучи негдѣ си въ мъглата громкиятъ гласъ на Скобелева, който покриваше съ общо ура атаката, съ оглушумителенъ трясъкъ, като че отведиждъ пламнѣхъ залповетѣ на неприятелтъ и тупканieto на барабанитѣ. Значи, пакъ той самъ ги поведе, като обрѣчаше себе си на първиятъ коршумъ, на първата смъртъ.... Ний нищо не видимъ, но първитѣ гърмежи вече обсипахъ резервитѣ съ горещъ градъ коршуми.... Нѣколко охкания умрѣхъ въ общиятъ стихненъ шумъ на невидимата атака.... Дадохме кониетѣ на казацитѣ и са движимъ напрѣдъ. Нищо по пжтѣтъ. Коршумитѣ свирятъ, донася са отгласѣтъ на битката. Тамъ нѣщо са отдѣли отъ мъглата. По-близо и по-близо. Раненъ въ кракътъ солдатинъ иди назадъ, като са подпираше на пушката... Нѣкой-си са свива на земята.

— Не ма оставайте.... Не ма хвърляйте, гълъбчета....

— Гдѣ е Скобелевъ?

— Гдѣ е? Пълзишката пълзи напрѣдъ.... Какво му е!... Той са не бои.

Други пжтъ прѣзъ трясекътъ на битката ний чуваме одушевляющиятъ гласъ на Скобелева. Тѣкмо като орлино клюкание са носн нѣгдѣ си по височинага.

— Отъ кѣдѣ да са отиде на батареята? Зачува са въ мъглата. — О, дяволъ да ви вземе.... Отговорете, най послѣ, нѣкой.... Какъ на батареята да отидешъ?! вика нѣкой си. Фигурата на конникътъ за минута са отрѣзва изъ мъглата и пропада вече назадъ.... На батареитѣ провождатъ залповѣ да почнатъ съ залпове артиллерийски огнь противъ турцитѣ.

Стрѣлковата цѣпь извърши своето дѣло. Тя истика турскитѣ аванпости отъ нѣколко ложименти, които едвамъ можахъ да са различатъ въ гжетата мъгла и есенната мрачна нощъ. Можемъ да кажемъ, че на тѣхъ са хвърляхъ съ иппаница, така, че напирмъръ, когато всѣкиятъ имъ редъ